

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету комсомолу

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 23 серпня 1983 року

№ 100 (3295)

Ціна 2 коп.

УРОЖАЙ-84

ВІДШУМІЛИ КОЛОСОМ ПШЕНИЦІ

Змінилися кольори полів: золотий поступився місцем чорному. Закладається основа майбутнього врожаю-84.

У районі створена і працює міжколгоспна комсомольсько-молодіжна бригада по підняттю зябу. Бригаду очолює механізатор колгоспу імені Леніна Віктор Бахмут. Злагоджено й чітко працюють його хлопці —

Володимир Волков з колгоспу імені Чапаєва, Степан Фоменко та Іван Воробйов з райсільгоспхімії.

За три дні роботи на полях колгоспу «Україна» комсомольсько-молодіжна бригада обробила 176 гектарів площ. Після за-

Ю. КОЖЕМ'ЯКА.

Світловодський район.

У нашому небагатому на опади краю виправдав себе безплужний обробіток ґрунту під озимі культури. У добуливо спушеному ґрунті вдається за будь-яких погодних умов нагромадити необхідні запаси вологи для одержання дружних і рівномірних сходів. Вони оптимально розвиваються в осінній період. Механізатор колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району комсомолец Борис СИДОРЕНКО разом з механізатором В. П. ХОМЕНКОМ щодня виконували завдання по підготовці ґрунту плоскорізом в агрегаті з трактором Т-70 на 130—140 процентів.

Фото О. МІРОШНИЧЕНКА.

ПОВНА ГОТОВНІСТЬ. А НАСПРАВДІ?

У колгоспах й радгоспах області ідуть останні приготування до збирання цукрових буряків. Чи готова техніка вийти в поле? Який внесок у забезпечення успішного проведення операції «Засіки» зроблено районним штабом «Комсомольського прожектора» та прожектористами господарств — ці та інші питання цікавили рейдову бригаду, яка побувала в Олександрівському районі.

У райкомі комсомолу на наше питання, як іде підготовка техніки до збирання коренів і що робить у цьому плані районний штаб «Комсомольського прожектора», перший секретар райкому комсомолу, начальник районного штабу «КП» Василь Брайко відповів коротко:

— Нічого я не буду говорити. Важко орієнтуєся в обстановці.

Орієнтир спробував знайти завідувач відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Сергій Коваль. Поки говорили про життя зернових, розмова більш-менш підтримувалася. А от про буряковий урожай заступник начальника районного штабу «КП» не знайшов що сказати. Всі наші спроби якось дізнатися про підготовку техніки до збирання цукрових буряків у колгоспах району падали на глуху стіну мовчання працівників райкому комсомолу.

Тоді про яку, скажіть, роботу «Комсомольського прожектора» може йти мова, коли безпосереднє його керівництво не знає і скільки штабу? Подані нам останні матеріали «КП» виявилися вже архівними документами, датованими 1980—1982 роками.

Ми побували в колгоспі

«Іскра». Можливо, тут знають про цю операцію. Члени рейдової бригади поцікавилися, чи готова збиральна техніка до бурякового жнивування. Яка робота по її підготовці була проведена комсомольською організацією та колгоспним штабом «КП»? Ось як відповіла на це заступник голови колгоспу «Іскра» по роботі з молоддю Любов Русенка:

— В кінці серпня відібрали наші перші збиральні комбайни на бурякове поле. Техніка на лінійній готовності. На період бурякового жнив у колгоспі створено комсомольсько-молодіжну бригаду. А щодо «Комсомольського прожектора», то я вважаю, що йому відводиться роль не просто інформатора, а, насамперед, активного організатора молодих колгоспників.

«Комсомольський прожектор» колгоспу не проводив ще жодного рейду по готовності техніки до збиральної кампанії. Я думаю, що ми це виправимо. Та й час дозволяє це.

Є до чого докласти рук. Хоч у господарстві і запевняли, що техніка на лінійній готовності, проте чимало треба зробити по її ремонту у першій тракторній бригаді. Із трьох агрегатів в поле готовий вийти лише один. А збиральні комбайни КС-6 і РКС потребують ще ремонту.

Подібно і в тракторній бригаді № 3. Бригадир комсомольсько-молодіжного колективу по виробничу буряків Б. П. Антонок про справність техніки сказав:

— Та... в основному готова.

Що означає це в «основному»? — покаже сама збиральна пора. Та чи не доведеться потім говорити: «Техніка трохи підвела, а в основному урожай зібраний. Не біда, що не в строк?»

Рейдова бригада: В. ДОБРОБАТЬКО, заступник начальника обласного штабу «КП», Є. ШУСТЕР, редактор обласного радіо, Г. БОЙЧУК, спецкор «Молодого комунара».

Робочій хвилині-суворий лік!

Бригада дружних

Бригада плитковиків-облицювальників, яку очолює Іван Федорович Возний, у першому півріччі нинішнього року явно претендувала на першість у змаганні. Щомісяця вона перевиконувала заздалегідь на 30—40 процентів, забезпечувала високу якість роботи. І з дисципліною було все гаразд.

Та раптом молодий робітник Микола Каунов не з'явився на зміну. Це розцінили в колективі як надзвичайну подію. Коли Микола вийшов на роботу, в нього не знайшлося вагомих підстав для виправдання. Іван Федорович в обідню перерву зібрав хлопців, щоб обговорити вчинок Каунова. Пригадали, що і раніше за ним водилися порушення: то запізниться, то бракує на роботу, то завдання не виконає.

— Що ж, доведеться нам розпрощатися, — мовив Возний, дивлячись Миколі у вічі.

Той знітився:

— Пробачте востаннє...

В очах його було стільки благання, що просто важко було не повірити в щирість обіцянок. Отож Миколу залишили. Але... Спливло небагато часу, і М. Каунов знову не вийшов на роботу, залив. І тоді бригада без жалю розпрощалася з ним.

— В цьому і наша вина, — сказав перед колективом бригадир. — Не зуміли ми наставити Миколу на правильний шлях, щось упустили.

Словом, помітний слід лишають Іван Возний і його бригада. І не випадково

за нею закріпилася добра слава в п'ятому будівельному управлінні тресту «Олександріявбуд». Ось уже для десятиліття незмінно керує цим колективом Іван Федорович. Всього ж він працює на будовах більше 30 років.

На будові, як на будові — нерідко справа посувається з потугами. Ось тут бригадир і бере все на свої плечі. Він і постачальник, він і розпорядник робіт, він і вихователь. Трапляється, хлопці починають нервувати, виявляти незадоволення через різні неполадки, неузгодження.

А йому, бригадирові, гарякувати не можна, він повинен давати всьому лад. Завжди у нього турбот більше, ніж треба. Та Іван Федорович давно звик до своєї неспокоїної роботи і не уявляє без неї життя. Та й він прийшов після нього новобудови стали невід'ємною часткою життя. Бригада для більшості хлопців є другою сім'єю, а новобудови — щасливою долею.

Всі пам'ятають, які душевні листи писав з армії Микола Нечипорук, коли його взяли на службу. Читали їх завжди гуртом. І відповідь разом давали. Відслужив Микола і знову повернувся в свій колектив. Як і він прийшли після армії у бригаду Володимир Соколенко, Владислав Костенко, Юрій Кобзар. Тепер вони — надійна основа колективу.

Не раз бригаді доводилося проходити випробування на міцність дружби, на згуртованість, на визиримку характеру. Ось кілька

штрихів до колективного портрета бригади.

У будуправління № 5 прийшло поповнення з профтехучилища. З новачків створили комсомольсько-молодіжну бригаду, яку очолив досвідчений Іван Федорович Возний. «Трудове хрещення» довелося пройти на перших же порах. Цей колектив

направили на «гарячий» об'єкт — станцію нейтралізації електромеханічного заводу — один із найважливіших об'єктів пускового комплексу. Строки вкрай стислі, а роботи — оком не окинеш. Зібрав Возний свою бригаду і відверто сказав:

— Закачайте, хлопці, по-вище рукави — і за роботу. Випробуємо, на що ми здатні. Головне — не паяйтеся труднощів, це тільки спочатку важко...

Але нелегко було на цьому об'єкті: доводилося давати по дві норми. Бувало й після зміни працівників. Це саме тоді Соколенко, Нечипорук, Костенко пройшли випробування, а інші одержали трудовий карт. Це тоді, після здачі цієї станції, бригаду сфотографували, знімок помістили на міську Дошку пошани. Це відтоді для бригади стало правилом гасло: «Щодня — більше норм». Що це не просто слова, а правило, свідчать показники. Так, за сім місяців року виконання норм бригадою становить більше 160 процентів.

Нині колектив працює на опорядженні дитсадку на 320 місць для дітей гірників виробничого об'єднання «Олександріявугілля». Як і раніше, бригада претендує на першість у змаганні й вірить, що цього року вже ніхто не підведе колектив.

В КОЛЕСНИКОВ. громадський кореспондент «Молодого комунара». м. Олександрія.

НОВИНИ

ПЕДАГОГИ РАДЯТЬСЯ

У СУБОТУ ВІДБУ-

ЛИСЯ ЗБОРИ ПРА-

ЦІВНИКІВ ОСВІТИ

ОБЛАСТІ З ПИТАНЬ

УДОСКОНАЛЕННЯ

КОМУНІСТИЧНОГО

ВИХОВАННЯ У СВІТ-

ЛІ РІШЕНЬ ЧЕРВНЕ-

ВОГО (1983 р.) ПЛЕНУ-

МУ ЦК КПРС.

Збори відкрив і висловив на них із доповіддю «Шляхи дальшого вдосконалення комуністичного виховання підлітків нового покоління у світлі рішень червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС» перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України М. Г. Самілік.

Для радянської школи документи Пленуму, положення і висновки промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова ознаменували початок нового етапу її діяльності. Працівники народної освіти і професійно-технічної освіти вбачають своє головне завдання в тому, щоб значно підвищити ідейно-моральний потенціал навчання, трудову і громадську активність підлітків нового покоління.

Сьогодні школа забезпечує необхідний рівень знань учнів. Але вона повинна не просто навчати основ наук, а передусім формувати у шкільній молоді високі громадянські почуття, глибоку переконаність у правоті ідей нашої партії, потребу жити і діяти відповідно до них.

Ці та багато інших важливих питань було розглянуто в доповіді.

В її обговоренні взяли участь перший секретар Новоархангельського обкому Компартії України І. С. Зубець, завідувач відділом народної освіти облвиконкому Б. П. Хижняк, секретар партійної організації СШ № 16 м. Кіровограда Р. К. Пашенко, начальник управління внутрішніх справ облвиконкому М. Т. Попов, директор Зибківської десятирічної Онуфріївської району Н. С. Тюріна та інші.

З даного питання учасники зборів прийняли відповідну резолюцію.

НОВИНИ

Приз за ефектність

Недавно в селі Федорівці відбувся фінал республіканських змагань з парашутного спорту та показові виступи їх учасників. Любителі цього мужнього виду спорту з Кіровоградського заводу «Гідросила» на чолі з секретарем комітету комсомолу О. Котовим були присутніми на цих змаганнях і по їх закінченні вручили привезений із собою пам'ятний приз Київському парашутистові Анатолію Кімліку, чий показовий виступ найбільше сподобався болілками.

(Наш. кор.)

Кіровоградський район.

Трудова біографія випускниці Олександрійського педагогічного училища Світлани ВАЩЕНКО тільки починається. Нині хвилювань у молоді вчительки немало. Але в радість — Світлана Андріївна щаслива, що працюватиме у рідній Ганно-Требнівській восьмирічній школі Устинівського району, де не так давно вчилася сама.

Фото Н. САВЕНКО.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

КІРОВОГРАД-ШЯУЛЯЙ

Цей лист прийшов до нас із Прибалтики. Педагог І. І. Кевішас написав про гостини на литовській землі школярів з Кіровограда — учасників хору «Іскорка» Ленінського районного будинку піонерів обласного центру. Про враження від поїздки до литовського міста Шяуляй нам написала також керівник хору «Іскорка» А. М. Растрігіна. Публікуємо обидва листи.

ДИТЯЧИЙ СПІВ хвилює й зачаровує кожного ще й тому, що піби повертає нас у дитинство, пробуджуючи світлі й не повторні спогади минулого. І виступ дитячого хорового колективу «Іскорка» будинку піонерів Ленінського району міста Кіровограда у литовському місті Шяуляй у червні цього року не був винятком. Концерти колективу з братньої республіки сприймалися з особливим інтересом. Спів хору під керівництвом викладача музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна А. М. Растрігіної позначений деякими специфічними якостями.

Велике досягнення хору — виконання без форсування звуку, внаслідок чого так гарно прозвучали «Пісня про Леніна» (музика О. Новикова, слова Р. Селянина), «Радянська держава» (музика А. Екіманя, слова Н. Рилленкова) та інші. Приємним сюрпризом для слухачів стало виконання литовської народної пісні в обробці кіровоградки Т. Поташенко «Пташнина вечір».

Особливої уваги заслуговують твори, виконані без супроводу. Це — українська народна пісня «Журавель» в обробці К. Стеценка, французька народна пісня «Великий олень» та інші. Інтонавання, самостійність хорових партій, виразна динаміка засвідчили досить високий рівень виконавської майстерності хору.

Професійна спрямованість роботи над вокалом, над музичною грамотою відкриває великі перспективи для молодого колективу, який уже привернув увагу не лише публіки, але й фахівців. Тут не зайве буде сказати, що успішному виступу хору сприяв і професіоналізм концертмейстера О. М. Голубенко. Немає сумніву, що попереду — велика робота по вдосконаленню репертуару, поповненню колективу, але й ті результати, яких хор уже досяг, заслуговують високої оцінки.

Метою приїзду хору «Іскорка» до нашого міста була не тільки концертна діяльність. Хористи зустрілися зі своїми однолітками з хорового колективу будинку вчителів міста Шяуляй, слухали їх репетиції, разом розучували пісні. Діти здружилися між собою. Певно, що теплі спогади про цю зустріч назавжди залишаться в серцях юних співаків. Висловлюючи подяку своїм новим друзям за приїзд, керівники та учасники дитячого хору будинку вчителів м. Шяуляй Литовської РСР бажають їм нових творчих успіхів. До нових зустрічей!

СЦЕНІЧНІ особливості хорового співу, завдяки яким він існує, забезпечують величезні можливості для виховання почуття патріотизму, людяності, колективізму, інтернаціоналізму. Отже, в роботі музично-хорових гуртків поряд із музично-освітніми завданнями позинні стоять і виховні в найширшому розумінні цього слова.

Прикладом для наслідування в цьому напрямі може служити для нас досвід роботи дитячого хорового колективу будинку вчителів міста Шяуляй Литовської РСР під керівництвом кандидата педагогічних наук, доцента кафедри Шяуляйського державного педагогічного інституту ім. К. Преїкша-са І. І. Кевішаса. Постійна робота, спрямована на ідейно-естетичне виховання школярів, висока культура виконання, цікавий репертуар стали доступними колективістці завдяки цікавій методиці, запровадженій керівником. Це перш за все — софеджування на релятивній основі, коли співаки відтворюють мелодію приспівки або пісні по ручних знаках. Це допомагає вірно інтонувати мелодію, співати багатоголосно.

Позитивним результатом цієї методики є вільний, без напруги, виразний спів дітей. Глибоке розуміння змісту виконуваного сприяє виразності голосу, завдяки чому співакам під силу виконання досить складних музичних творів. Тобто в роботі цього колективу повністю реалізується основний дидактичний принцип музичної педагогіки — єдність емоційного і свідомого, художнього і технічного: від емоційного сприйняття твору — до свідомого розуміння, від художнього музичного образу — до розгляду різноманітних технічних елементів твору.

Побувавши в гостях у литовських друзів, колектив музично-хорового гуртка будинку піонерів Ленінського району міста Кіровограда почерпнув там багато корисного для дальшого вдосконалення майстерності свого співу.

А. РАСТРИГІНА,

викладач кафедри хорового диригування та методики музичного виховання Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Дещо про тихе життя

1.— ПРОБУЮ зрозуміти заступника секретаря комсомольської організації петрівського колгоспу «Шлях до комунізму» Анатолія Швеця. Очолує він спілчан колгоспу лише місяць (відколи секретар пішла в декретну відпустку). Організація тут невелика — 17 чоловік, та й основна робота інженера з техніки безпеки відбирає чимало часу. Анатолія зрозуміти можна. А от виправдати занедбаність виховної роботи з молоддю в колгоспі — ніяк.

Чого гріха таїти, інколи ми сприймаємо як звичне, коли чуємо, що в такому-то віддаленому селі масова робота бажає бути кращою. Не вистачає культпрацівників, своїх лекторів немає, а до райцентру — годину чи й більше їзди по вибоїстій дорозі, культпрацівники і лектори райцентрівські теж не поспішають в гості. Однак у Петровому все навпаки: і клуб кадрами укомплектований, і дороги є, і до міста рукою подати, і автобусне сполучення зі Знамянкою набагато краще, ніж в інших селах. Але, крім кіно, в петрівському клубі практично нічого не буває. Я звертався до багатьох молодих петрівчан з одним і тим же запитанням: чи не знають вони, що буде сьогодні ввечері у їхньому клубі? І чув стереотипну відповідь: «Не знаємо, ми туди давно не ходимо».

Мимоволі пригадуються слова Л. Чорної, яка донедавна очолювала комсомольську організацію колгоспу «Шлях до комунізму»:

— Якось ми прочитали протоколи комсомольських зборів тих часів, коли секретарем був агроном Олександр Гусинський. Вже по них можна судити, як організовано і змістовно проходили ті збори. А нині, через кілька років, просто зібрати спілчан для обговорення того чи іншого питання — вже проблема...

НАСТУПНОГО дня у розмові з секретарем комітету комсомолу колгоспу «Україна» Наталією Защолюкю виявилось, що у Дмитрівці, за її словами, і спортивна, й культурно-масова, і політико-виховна робота на високому рівні. Щодо лекційної пропаганди, то тут справи теж, мовляв, далеко не безнадійні: двічі на тиждень в Дмитрівці лекції другий секретар Знамянського міського комсомолу Лариса Воробіна (вона ж очолює лекторську групу міському ЛКСМУ), по одному разу — лектори Тетяна Кравчук та Володимир Мурга...

На жаль, Наталіні слова виявились не до кінця правдивими. Їх спростувало сама Л. Воробіна. Виявляється, вона читала лекцію в Дмитрівці, але тільки один раз — це підтверджується путівкою, завіреною в правільній колгосп. Більше у колгоспі «Україна» комсомольські лектори не виступали. Чим же тоді пояснити слова Н. Защолюкю?

2.—

ДАВАНТЕ ж познайомимося ближче з діяльністю комсомольських лекторів Знамянського району. План

роботи, протоколи двох засідань, 22 (!) завірені путівки — ото й уся документація, яка відображає їхню роботу. В Знамянці працює, крім міськкомівської, ще три лекторські групи, і в плані другого секретаря міського комітету ЛКСМУ Л. Воробіної зібрано путівки й В. Мурги, котрий очолює групу лекторів місцевого відділка залізничної, і Т. Кравчук, — із групи Знамянського ТУ № 2... До речі, Володимир і Тетяна прочитали 12 із згаданих на початку цього розділу 22 лекцій. Отже, на кожного з 17 членів лекторської групи міському ЛКСМУ припадає в середньому по... півлекції, прочитаних з початку року.

— Ні, — заперечила з цього приводу другий секретар, — це по списку у нас в лекторській групі 17 членів, а практично їх працює десять чоловік. Що ж, нехай навіть так. Не будемо тут говорити про формальний підхід до комплектації групи. Але навіть за цих умов одна лекція, прочитана в середньому кожним комсомольським лектором міському за 7 із гаком місяців — то вже досить таки вагоме свідчення бездіяльності всієї лекторської групи. До того ж більшість із тієї невеликої кількості лекцій прочитана в місті. А як же стоїть справа із лекційною пропагандою на селі?

Протокол № 2 засідання ради лекторської групи МК ЛКСМУ від 3 червня 1983 року вартий того, щоб його привести повністю:

«Про роботу лекторської групи МК ЛКСМУ серед молоді на період літнього збирання врожаю 1983 року.

СЛУХАЛИ: Воробіну Л. І., котра розповіла про завдання, що стоять на період збиральної кампанії.

ВИСТУПИЛИ: Т. Помпа, В. Мурга.

ПОСТАНОВИЛИ: Взяти участь в обслуговуванні хліборобів району на період збирання».

І що ж? «На період збирання» було прочитано аж одну лекцію. Називалась вона «Молодь і культура поведінки». Прочитав її все той же В. Мурга перед молоддю... рідного локомотивного депо.

Відсутність конкретності в роботі, формалізм, байдужість зустрічаєш на кожному кроці, знайомлячись із діяльністю міському в справі лекційної пропаганди. Лише кілька фактів.

Як контролює міськком ЛКСМУ діяльність комсомольських лекторів? Л. ВОРОБІНА: Ми перевірили ро-

боту лекторської групи вузлового комітету комсомолу з питання ідейно-морального виховання молоді. Докладно проаналізували становище, вказали на недоліки...

З протоколу засідання ради лекторської групи міському ЛКСМУ із того ж питання:

«ПОСТАНОВИЛИ: Продовжити й надалі цілеспрямовану роботу з даного питання. В склад лекторської групи включити молодих передовиків, ветеранів праці (прізвища відсутні — П. С.)».

Про те, як «цілеспрямовано» працюють комсомольські лектори відділка залізничної, переконались, познайомившись із їхньою роботою ближче. Так, Т. Біленко, котра більше року очолює спілчан локомотивного депо, вважається також членом лекторської групи. Але тексти лекцій у неї немає.

А текст лекції другого секретаря міському комсомолу Л. Воробіної «Молодь і ідеологічна боротьба» останній раз рецензувався два роки тому — саме тоді, коли востаннє проводилася атестація молодих лекторів. Тим часом у плані роботи лекторської групи рецензування запроваджено на квітень та червень 1983 року. Терміни ці минули. Коментарі, як кажуть, зайві.

3.—

Міський, районний комітет комсомолу насамперед — це штаб, що координує діяльність первинних комсомольських організацій району чи міста, це джерело ідей і комсомольської ініціативи.

На жаль, познайомившись із діяльністю Знамянського міського комітету ЛКСМУ, переконуєшся, що останнім часом він не надто часто проявляє власну ініціативу.

І це стосується не лише лекційної пропаганди. У Знамянці свято — День залізничника. Того дня у місті відбулося чимало цікавого: з 12 до 23 години в міському парку культури і відпочинку імені Леніна виступали колективи художньої самодіяльності міста. Сюди зійшлося відпочити, потанцювати немало молодих людей, ледве не з усієї Знамянки. Того ж дня чимало цікавих заходів проводила й місцева рада спортивного товариства «Локомотив». Багато сотень людей брало в них участь. Лише міському комсомолу лишилося не при ділі.

— Нічого, — сказала з цього приводу Л. Воробіна, — що ми не брали участі в святі. Зате ось на День фізкультури ми дещо зробимо.

І вона поклати на стіл «План спортивно-масових заходів у м. Знамянці, присвячених Дню фізкультури», підписаний головою міського спорткомітету В. О. Демченком. У гому плані міському ЛКСМУ відводилося таке завдання: «організація велопоїздки малюків».

Що ж, справа потрібна. Але, на жаль, вона не робить, як кажуть, погоди, у виховній роботі з комсомольцями міста і району.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

● І ЗГАДАЛИСЯ
ВETERANAM БОЇ...

● ГЕРОЙ ЖИВЕ
ПОРУЧ

● ФРОНТОВА
ГАЗЕТА РОЗПОВІЛА

ДВА ЛИСТИ

Москвичку Ніну Яківну Вишневу в Знам'янці знають давно. Не один раз приїздила сюди, де колись воювала. Ветеран війни листується з піонерами шкіл міста і району. Охоче відповіла і на мій лист:

«Я служила в 32-й танковій бригаді, яка входила до складу 29-го танкового корпусу 5-ї гвардійської танкової армії. Служила санинструктором, була комсоргом батальйону. З боями пройшла Курську дугу, Белгород, Харків, Кривий Ріг, Катинь. А далі брала участь у боях на Знам'янському напрямі.

Перед вирішальними боями за залізничний вузол наша бригада отримала поповнення, половину якого складала молодь. Зустрічалася з новоприбулими комсомольцями, знайомила їх із героями-танкістами Віктором Григор'євим, Іваном Рогозиным.

Перед 32-ю танковою бригадою командування поставило складне і відповідальне завдання: обійти місто з південного заходу, щоб перерізати шлях від-

ступаючим фашистським частинам і не дати їм можливості підтягнути до міста нові сили.

Я була на танку командира батальйону капітана Аксьонова. 8 грудня опівночі танк комбата обстріляли фашисти. Мене кинуло на землю вибуховою хвилею. На деякий час втратила свідомість. Отямилася і почула німецьку мову. Сховалася. Знову втратила свідомість. І знову стрілянина...

Вирішила шукати свій батальйон. Пізніше стало відомо, що разом із капітаном Аксьоновим загинули командир танка Іван Маслав, член екіпажу Панас Курчеганов, радист Давидов. А всього за ніч із 8 на 9 грудня тільки в нашому батальйоні згоріло 5 танків, 6 було підбито; ми втратили 34 чоловіка вбитими і 20 було поранено.

Чим мені пам'ятна Знам'янка? Я однією з перших в'їхала до міста на танку Михайла Єлисеєва, який за взяття Знам'янки був нагороджений орденом Червоної Зірки. 10 грудня 1943 року у визволеному місті

мені вручили партійний квиток...

Відгукнувся і Михайло Іванович Єлисеєв, який тепер живе в місті Заволжі Горьківської області.

«Мені тоді виповнилося дев'ятнадцять, — пише колишній танкіст. — Щойно закінчив військово-училище і був призначений командиром танка. Бої за Знам'янку були тяжкими. Під сильним вогнем ворожої артилерії танки йшли в бік міста. З настанням сутінок перегрупувалися і стали на узліссі, що в 5-7 кілометрах від Знам'янки. Наше завдання — не пропустити ворожої техніки і живої сили.

Появилася колона німецьких автомашин, яку ми розстріляли і роздавили гусе-

пцями. Невдовзі наблизився обоз, але і він не пройшов. Взявши «языків», рушили вперед, на місто. І гут із темряви виринула невеличка постать. То була санинструктор танкового батальйону Ніна Вишнева. Дізнавшись про трагічну загибель комбата Аксьонова, ми ще більше проїнялися бажанням помсти. З боку Знам'янки вийшли ворожі танки і майже батальйон піхоти. Знову атака...

У цьому пекельному бою екіпаж лейтенанта Єлисеєва знищив два ворожих танки, але й його танк згорів. Один член екіпажу загинув, два інших дістали тяжкі поранення. В Знам'янку Михайло Єлисеєв прибув уже на іншій машині. А далі бойовий шлях відважного танкіста проліг через Кіровоград, Молдавію, Білорусію, Латвію, Польщу.

Обом ветеранам згадалися тяжкі бої за Знам'янку, яка в грудні цього року відзначатиме 40-річчя визволення від фашистської окупації. Не буде випадковістю, якщо серед численних почесних гостей знам'янці зустрінуть і тих, про кого йшла мова.

О. РЯБОШАПКА,
краснознавець,
м. Знам'янка.

НА УРОК МУЖНОСТІ

ВАЖКО В НАВЧАННІ...

Вихованець Хабаровського аероклубу Володимир Сюзюмов за місяць до віроломного нападу гітлерівської Німеччини на нашу землю закінчив школу льотчиків-винищувачів. Юнака направили у військову частину, що дислокувалася на кордоні з Маньчжурією.

Володимир Сюзюмов написав рапорт із проханням послати його на фронт. Відмовили: «Льотчики потрібні і тут для захисту далекосхідних рубежів Вітчизни».

Потяглися довгі дні і місяці напруженого навчання, бойових польотів. У той час, коли наші війська громилі ворога на Заході, далекосхідники опановували нову техніку, готуючись у будь-який момент вступити у жорстокі бої з ворогом. Сюзюмов став льотчиком-штурмовиком.

8 серпня 1945 року заступник командира ескадрильї грізних «ІЛ-2» лейтенант Сюзюмов отримав завдання командира 396-го Амурського полку штурмовиків майора Боброва завдати удару по японському укріпленому району Суну.

На світанку штурмовики пронесли над ворожими дотами, завдаючи ворогові значних втрат, і неущкоджені повернулися на свій аеродром.

Наступного дня Сюзюмов повів ескадрилью на штурм залізничної станції Айгун. Діючи рішуче, льотчики розбомбили військовий

ешелон із боєприпасами, вивели з ладу залізничну станцію.

Назарови вкарбували в пам'яті війна нічний виліт на штурм залізничної станції Лунь-Джень.

Зробивши два заходи, штурмовики знищили багато живої сили і військової техніки ворога. Під час третього заходу осколок ворожого снаряда влучив у машину Сюзюмова.

Льотчик усе робив для того, щоб дотягти до своїх, посадити машину на свій аеродром. Та поранений «ІЛ-2» неохоче слухав командира. Довелося приземлитися на території, зайнятої японцями. Не встигли льотчик і стрілець Михайло Колесников вибратися із кабіни, як їх обстріляли.

Воїнам пощастило доповзти до лісу, який сховав їх від переслідувачів. Провисавши крізь тайгу, вибираючись і опускаючись із сопки на сопку, бойові побратими йшли всю ніч, намагаючись дістатися до своїх. Не пощастило — вранці вони знову опинилися в укріпленому районі японців.

Замаскувавшись у лісових хащах неподалік шляху, Володимир і Михайло спостерігали, як по лісовій дорозі рухалися машини, кавалерія, піхота. Коли сутінки огорнули землю, воїни продовжували свій шлях до лінії фронту. На світанку наступного дня вони дісталися Амуру. В ранковому тумані побачили, як по річ-

ці йшов катер із червоним прапором. Сюзюмов подав сигнал. На катері помітили пілотів. Капітан узяв курс до берега. Потерпілих підняли на борт.

... На третій день бойові побратими потрапили в обійми до своїх однополчан, які втратили надію на їх повернення.

Батьківщина-мати високо відзначила ратні подвиги Сюзюмова, удостоївши його орденом Червоного Прапора, Вітчизняної війни другого ступеня та Червоної Зірки. Офіцер також одержав подяку Верховного Головнокомандуючого СРСР «За відмінні бойові дії у боях з японцями на Далекому Сході».

По війні Володимир Андрійович продовжував службу у Повітряних Силах Країни Рад, передаючи свій багатий бойовий досвід молодим льотчикам. Відслуживши 23 роки, офіцер пішов на заслужений відпочинок. Нині В. А. Сюзюмов живе в Світловодську, працює на заводі слюсарем. Фронтвик часто виступає перед молоддю, розповідаючи про мужність, героїзм і відвагу своїх однополчан, представників різних народів, які спільно боролися проти ворога.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
завідуючий позаштатним відділом оргмасової роботи та військово-патріотичної пропаганди Світловодського міського комітету ДТСААФ.

ВІТАЛА ЗАВАДІВКА

Минув 21 рік відтоді, як на Завадівській трасі під Кіровоградом відбувся перший чемпіонат країни з мотокросових гонок. Після того траса неодноразово була ареною міжнародних, всесоюзних і республіканських змагань. Кіровоградські болілки бачили на чолі чемпіонів і призерів першостей світу і країни Геннадія Мойсєєва, Віктора Арбекова, Ігоря Григор'єва, Павла Рубцова, Анатолія Овчинникова та багатьох (Закінчення на 4-й стор.)

ІВАН БРАТЧЕНКО

Рядовий Семен Гелеверя

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

У видавництві «Промінь» виходить друком повість Івана Братченка «Ровесники». Пропонуємо читачам уривки з неї.

В архівах зберігається поштовка від часу підшивки газети 72-ї стрілецької дивізії «Советский богатырь». У номері за 12 лютого 1944 року надрукована кореспонденція «У бойовій охороні». У ній говориться: «Стійна оборона значною мірою залежить від того, як організована служба бойової охорони. Останнім часом поведінка німців на нашій ділянці характеризується посиленням діяльності їх розвідки. Причому розвідку противник веде як методом нічних пошуків, так і боєм, використовуючи в останньому випадку іноді невеликі сили. Отже, від міцності бойової охорони залежить, досягне ворога розвідка своєї мети чи буде знищена. Для прикладу наведу один випадок.

Наш батальйон зайняв новий рубіж. Я одержав завдання вийти зі своїм взводом у бойову охорону. Позичив вибрав поблизу двох курганів. На лівому кургані встановив станковий кулемет. Він забезпечував мені фронтальний вогонь і вогонь по лівому фланзі. На правому кургані розмістив ручний кулемет, котрий міг би відкрити вогонь на випадок появи фашистів справа. Очоловане мною ядро бойової охорони знаходилося в районі лівого кургану. А третього дня увечері нам довелося відбивати спробу противника вести розвідку боєм.

Було це так. Прямо перед нами метрів за чотириста появилася спочатку три німці, потім п'ять, десять, і, нарешті, їх стало близько шістдесяти. Німці йшли прямо на нас. Ми зустріли їх дружинними гвинтівочними залпами, а коли до них залишилося не більше 150 метрів, «включилися» наші кулемети. Одночасно я викинув і мінометний вогонь. Кілька німецьких солдатів знаходилися метрів за сто від наших окопів, як з правого кургану дав вогонь кулемет гвардії рядового Сергієнко.

Німці повернули назад, але на шляху їх відходу стали рватися наші міни. Ворог затушувався у вогняному мішку. Тільки темна ніч дала можливість частині ворожих солдатів урятуватися.

У цьому бою нам забезпечили перемогу хороша взаємодія і героїзм бійців.

За цю операцію всім чоловік із мого взводу удостоєні урядових нагород. У бою відмінно билися: зв'язи́вець гвардії молодший сержант Мироненко і гвардії рядові Іван Сухомолін, Семен Гелеверя і Сергієнко.

Командир стрілецького взводу
гвардії молодший лейтенант І. СЕНЧУКОВ»

Семен Гелеверя показує свої фронтів документи, подяки за успішні бойові дії, розказує про бойових друзів. Пам'ятає він і цю кореспонденцію. Розповідає він і весь час потирає хвору ногу — рана майже всі сорок років пече, болить, постійно нагадує про тяжкі часи війни. Передчасно зістаріли фронтів рани цього колись міцного чоловіка. Ходить він, опираючись на костур.

Рядовий 229-го полку 72-ї стрілецької дивізії Гелеверя визволяв міста й села рідної Кіровоградщини, громив ворога під Вершино-Кам'янською і Компаніївкою... Компаніївка. Про неї він читав ще в 30-х роках у романі «Вершини» улюбленого письменника-земляка Ю. Яновського. Він знав напам'ять кілька абзаців цього чудового твору і часто читав своїм ровесникам уривки з роману.

Під Компаніївкою Гелеверя воювати довго не довелося: дивізію перекинули в Румунію. Легко сказати — перекинули. Це ж робилося не авіацією чи іншим транспортом, а пішки. Йшли, повторюючи відомі у військовій історії суворовські переходи — по п'ятдесят кілометрів на добу. У кінці квітня сорок четвертого дивізія вже була в Румунії і вступила в бій. Ще під час боїв під Компаніївкою Гелеверя показав себе справжнім солдатом. І його, рядового, признали командиром відділення. У перший бій на території Румунії відділення рядового Гелеверя вступило 29 квітня.

У густій щільній імлі за двадцять кроків нічого не було видно. Цього дня рано-вранці командир взводу молодший лейтенант Сенчуков послав Гелеверя і Кузьміна в розвідку. Але як ті розвідася передній край гітлерівців, якщо ніхтогось не видно? Вибралися на невелику сопку — ні, і там такий самий непрозорий туман.

— Слухай, Миколо, давай влаштуємо проти фашистів психічну атаку, — сказав Гелеверя Кузьмину. — У нас є хороший союзник — туман, який допоможе послати паніку серед ворога.

— Смішний ти, Сеню, — відповів Кузьмін. — Як же це два бійці можуть психічну атаку організувати? Було б нас хоч десяток-другий...

— Трохи спустимося по сопці вниз і відкриємо автоматний вогонь. Потім щосили станемо кричати «ура» і кидати гранати. Навприки туман, фашисту й на думку не спаде, що його позиції атакують лише двоє червоноармійців.

— Ну й голова ж у тебе, Сеню, — схвалив задум бойового друга Кузьмін.

І ось застрочили автомати. Велика щільність повітря, туман дуже підсилювали звуки пострілів, вони здавалися пострілами крупнокаліберних кулеметів, а розриви гранат скоріше нагадували вибухи снарядів. Хлопці кричали «ура», яне відлунувало далеко від них. Стріляючи, вони спустилися до підніжжя сопки і побачили в тумані кількох гітлерівців із піднятими руками. А дехто з них, причепивши до багнетів білі хустинки, підняв догори свої гвинтівки.

— Хенде хох, хенде хох, — наказали Гелеверя і Кузьмін фашистам, що тримали гвинтівки.

Ті, кинувши зброю, підняли руки.

— Ком, ком! — звелів Гелеверя, і гітлерівці рушили за ним на сопку, а у хвості ланцюжка полонених йшов Кузьмін і, як і його друг, покрикував: «Ком, ком!».

— Молодці, хлопці, — сказав взводний. — Я чув ваші постріли, розриви гранат, ваше розкотисте «ура» і не міг уявити: що за атана на моїй ділянці? Ви такого шуму наробили, ніби ціла рота наступала.

— А це ми виконували, товаришу молодший лейтенант, вашу пораду з посиленням на Суворова: воюють не числом, а вмінням, — відказав Гелеверя.

Його й Кузьміна за ті дотепні придумки і успішно здійснені дії нагородили медалями «За відвагу».

(Далі буде)

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Час 8.45 — Опера С. Прокоф'єва «Заручення в монастирі». Вистава. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Вогненний шлях». 16.15 — Новини. 16.20 — Літо в Суханові. Кінозамальовка. 16.30 — Розповідають наші кореспонденти. 17.00 — Шлях до вершини. Теленарис. 17.30 — Грав народний артист РРФСР А. Гіхонів (балалайка). 18.00 — У кожному малюнку — сонце. 18.15 — На ука і життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультифільм «Світлячок і Росинка». 19.10 — До національного свята Румунії. Програма телебачення Соціалістичної Республіки Румунії. 20.00 — Талановиті народні артисти РРФСР Н. Цавлова і В. Гордєв. 21.00 — Час. 21.35 — Веселі хлоп'ята. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Старти надії». 11.05 — Фотохроніка «Літо». 11.10 — «Твоя життєва позиція». 11.50 — «Павлівські казки». (Кіровоград). 12.10 — Художній телефільм «Душечка». 13.25 — «Літо піонерське». 16.00 — Новини. 16.10 — Вистава для дітей «Японська казка». 17.25 — «У нас в колективі». (Кіровоград). Колоскоп «Прогрес». Новомірогородський район. 18.00 — Телефільм «Секрет фірми». 18.30 — Співає на родина артистка УРСР М. Стефок. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «В цей день, 40 років тому». До початку визволення Харкова від фашистських загарбників. 20.30 — «Ліричні мелодії». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Тележурнал «Старт». 22.15 — Концерт. 23.30 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Час. 8.45 — Мультифільм. 9.15 — Фільм «Воля вас любить». 10.35 — Клуб мандрівників. 11.35 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Діти і турботи сільських комуністів. Док. телефільм «Два Івана». «Чую голос Землі». 15.50 — Російська мова. 16.20 — Новини. 16.25 — Відукінься сурмачі! 17.10 — Мелодії рідного краю. 17.35 — Кіножурнал «Хочу все знати». 17.45 — Адреси молодих. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультифільм «Ведмека і той, що живе у річці». «Мавпа з острова Саругасима». 19.30 — Телевистава «Кафедра». Автор В. Врублєвський. 21.00 — Час. 21.35 — Продовження телевистави «Кафедра». 22.30 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту.

▲ УТ

10.00 — Актуальна камера. 10.35 — Співає І. Захарко. 11.05 — «Екран молодих». 11.35 — Естрадні ритми. Концерт. 12.00 — Закон і ми. 12.35 — Документальна кінопрограма. 13.20 — Новини Київщини. 16.00 — Новини. 16.10 — Інтерв'ю. 17.00 — Фільм-концерт «Земле мій, земле». 17.25 — Продовження програми «справа кожного». РАНО — кроки зростання. 18.00 — Музичний фільм «Союта». 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ). «Істру». 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.35 — Академік В. М. Глушак До 60-річчя з дня народження видатного радянського вченого — фізик-теоретика. 22.15 — Новини. 22.25 — Зустріч з театром. Ленінградський академічний театр комедії.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Док. телефільм «Про солов'я. і гірке». Про цукровиків України. 9.10 — Радянське образотворче мистецтво. М. Нестєнєв. 9.55 — Улюблені вірші. 10.25 — Для вас, батьки. 10.55 — Німецька мова. 11.25 — Фільм — дітям. «Рамсус — бродяга». 2 серія. 12.40 — Всесоюзний конкурс на кращу передачу про ПТУ. «Ділові ігри». 13.40 — Мультифільм. 14.15 — Науково-популярні фільми. 14.45 — Виступ дитячої хорової школи «Восход». 15.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Док. телефільм «Каспійський тюлень». 18.30 — V Міжнарод-

3 23 по 28
серпня
1983 року

ний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселі». «Срібна мрія» (Мелітополь). 19.00 — Чемпіонат світу з велоспорту. 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Кальгіріс». «Динамо» (Мінськ). 2 тайм. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна ЧССР — збірна СРСР. 21.00 — Час. 21.35 — Телефільм «Мул і спасі». 3 і 4 серії. 23.20 — Новини.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Час. 8.45 — Золоті ворота. 9.25 — «Будинки на початку шляху». Док. телефільм про директора сільської школи І. Титаренка. 9.55 — Грав оркестр симфонічної і естрадної музики ЦТ і ВР. 10.30 — Фільм — дітям. «Зірочка і куланеня». 11.15 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Науково-популярний фільм «Людина і робот». 15.40 — Концерт камерного оркестру Узбецького телебачення і радіо. 16.10 — Новини. 16.15 — Шахова школа. Знайомтесь — наші. 16.45 — Фільм-концерт «Минулих днів зачарування» з участю народної артистки СРСР О. Бардіної. 17.15 — Зустріч школярів з Героєм Соціалістичної Праці слюсарем виробничого об'єднання МЕНЗ Е. Власовим. 18.00 — Пісня залишається з людиною. Про історію створення і долю пісні Е. Колмановського на вірші Е. Євтушенка. «Хотят ли русские войны?». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Дніпро». У перерві. 19.45 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — Час. 21.35 — Док. телефільм «Хочу йти поруч з ними». Про творчість Героя Соціалістичної Праці письменника О. Чакловського. 22.40 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту.

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.10 — Зустріч з юнгою Юркою. 16.40 — Кінопрограма «Будні п'ятнички». 17.20 — Народні пісні. 17.45 — Екран пошани Українського телебачення. 18.00 — «Продовольча програма — в дію». Перед початком сезону цукроваріння. Виступ генерального директора виробничого аграрного об'єднання цукрової промисловості М. В. Васильєва. 18.10 — «У нас в гостях». (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «В цей день, 40 років тому». До початку битви за Дніпро. (Кіровоград). 20.35 — Фільм-концерт. 20.45 — На добраніч, діти. 21.35 — Програма «Час». 21.35 — Створіння творчості В. Короленка. 22.25 — Новини. 22.35 — Співає Н. Брегадзе.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Грав С. Слепокуров (бали). 8.45 — Науково-популярний фільм «Такий важкий колос». 9.30 — Відукінься сурмачі! 10.15 — Машинна школа. 10.45 — Іспанська мова. 11.15 — Телефільм для дітей «Сім'я Лесневських». 1 серія. 12.25 — Драматургія і театр О. Островського. «Вогонь та вітер». 13.20 — Путівка в життя. 14.05 — Фільм «Як Іванко-дурник за чужою ходою...». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Док. телефільм «Абава». 18.30 — Чемпіонат світу з велоспорту. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Людина і закон. 21.00 — Час. 21.35 — Телефільм «Мул і спасі». 5 і 6 серії. 22.20 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Час. 8.45 — В. Врублєвський «Кафедра». Телевистава. 11.05 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Комуністи 80-х. Док. телефільм «І словом, і ділом».

«Повернення в Братськ». 15.40 — Новини. 15.45 — Справи московського комсомолу. 16.35 — Тележурнал «Знання — сила». 17.20 — Фільм-балет «Синій птах» на музику І. Саца і М. Раухвергера в постановці Московського дитячого музичного театру. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Грав Бразово показаний оркестр внутрішніх військ МВС СРСР. 19.35 — Фільм «Адреса нашого дому». 21.00 — Час. 21.35 — Кінопанорама. 23.05 — Сьогодні у світі. 23.20 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту.

▲ УТ

10.00 — Актуальна камера. 10.35 — Виробнича гімнастика. 10.45 — Концерт дитячої художньої самодіяльності. 11.05 — «В цей день 40 років тому». До початку битви за Дніпро. 12.10 — Правила без винятків. 16.00 — Новини. 16.10 — Фільм-концерт «І знову музика». 16.50 — Телефільм. 17.30 — Фільм-концерт. 18.00 — «Новини тижня». (Кіровоград). 18.30 — Співає Я. Полаз. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Художній фільм «Хочу, щоб він прийшов». 20.35 — Фільм-концерт. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.35 — З концерту Всесоюзного фестивалю мистецтв «Кримські зорі». У перерві — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Науково-популярні фільми «Карта небесних гір». «Модель». 8.50 — Концерт Брестського народного ансамблю танцю «Радість». 9.15 — «Я — сьогодні і завтра». 10.00 — Мультифільм «Спадщина чарівника Бахрама». «Тайгова казка». «Бевеждик». 10.35 — Адреси молодих. 11.05 — Шахова школа. 11.35 — Англійська мова. 12.05 — Телефільм для дітей «Сім'я Лесневських». 2 серія. 12.55 — Е. Казакевич. «Синій лоніт». 13.15 — Р. Берліоз. «Фантастична симфонія». 14.10 — Чемпіонат світу з велоспорту. 14.50 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту. 15.20 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Док. фільм «Добре йти поруч з ними». 18.50 — Клуб мандрівників. 19.50 — Фільм-концерт. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна СРСР — збірна США. 21.00 — Час. 21.35 — З піснями по життю. Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців. 23.35 — Новини.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Час. 8.45 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю Казахської РСР. 9.15 — 35-й тираж «Спортивного». 9.25 — Для вас, батьки. 9.55 — Вільне хороше товариство. 10.25 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту. 10.45 — Коло читання. 11.30 — Світ рослин. 12.15 — «Ти пам'ятаєш, товаришу...» Зустріч бойових льотчиків. 13.15 — V Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселі». «Легенда про добро і зло» (Сінгапур). 13.45 — Це ви можете. 14.30 — Новини. 14.45 — Бесіда політичного оглядача В. Бекетова. 15.15 — Мультифільм «Весела карусель № 12». 15.25 — Очевидно — неімовірно. 16.20 — Новини. 16.25 — Сьогодні День радянського кіно. Виступ першого секретаря правління Спілки кінематографістів СРСР Л. Кітлякована. 16.40 — Фільм-концерт «Звучить орган». 17.35 — Тележурнал «Співдружність». 18.05 — Фільм-концерт. «Ще одна новела». 19.00 — Від усієї душі. Зустріч з шахтарями Донбасу. 21.00 — Час. 21.35 — Фільм «Кохана жінка механіка Гаврильова». 22.55 — Концерт-зустріч «Прага — Гавана». 23.35 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту. 23.50 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Актуальна камера. 10.35 — «Діалог». Передача для батьків. 11.05 — Сьогодні — День радянського кіно. Прем'єри фільмів. 12.00 — «Примічається побачення». Естрадно-розважальна передача. 13.30 — Вистава для дітей. 13.55 — «Доброго вам здоров'я». 14.25 — «Незабутній». 10. Яновський. 16.45 — «Імпульс». Науково-популярна програма. 17.10 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Пелли Орiona». 18.30 — Концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.40 — «Скарби музеїв України». 19.55 — Прем'єра телефільму «Подорож на лодку». 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Новини кіноекрана. 22.50 — Новини. 23.00 — «У колі друзів».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.25 — Док. телефільм. 9.20 — «Райкова пошта». 9.50 — Родом з дитинства. А. С. Макаренка. 10.35 — Телефільм для дітей «Сім'я Лесневських». 3 серія. 11.30 — Програма Телетехнічної студії телебачення. 12.50 — «Літні прогулянки». Фільм-вистава Автор А. Салісєвський. 15.15 — Міжнародний огляд. 15.30 — Чемпіонат світу з велоспорту. 16.00 — Муз. клас. 16.30 — Док. телефільм «Правда песенного народу». Фільм 8. 17.20 — Суцільні кінокадри. 18.05 — Міжнародні змагання з художньої гімнастики на приз газети «Советская культура». 18.35 — Док. телефільм. 19.30 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна Куби — збірна СРСР. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Здоров'я». 21.00 — Час. 21.35 — Музика для всіх. 23.00 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту.

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — Час. 8.45 — Джерело. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Здоров'я. 11.45 — Райкова пошта. 12.15 — Зустрічі на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний клас. 14.00 — Фільм — дітям. «Ура! У нас канікули». 15.10 — Новини. 15.15 — Сьогодні — День шахтаря. Участь бере міністр нафти і промисловості СРСР Б. Ф. Братченко. 15.45 — Концерт на замовлення шахтарів. 16.30 — Клуб мандрівників. 17.30 — Мультифільм «Приміди Васі Куртосова». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Кіноконцерт «Пам'яті сторіччя». 19.35 — Фільм «Вперед, Франції». 21.00 — Час. 21.35 — Кубок європейських чемпіонів з хокею. ЦСКА — «Гамбург» (Фінляндія). 2—3 періоди. 22.45 — Футбольний огляд. 23.15 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Актуальна камера. 10.45 — Художній фільм «Мій перший друг». 11.45 — Сьогодні — День шахтаря. Телефільм «Сашко...» Олександр Якович. 14.00 — «Слава солдату». 15.00 — «Катруся і кінозал». 16.00 — Концерт. 16.30 — Програма «Братство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «П'ять хвилин на роздуми». Молодіжна розважальна програма. 20.30 — Прем'єра телефільму «Але я буду чекати». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Червоні димур'єри». 23.10 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — «Будівництво і архітектура». 8.30 — Стадіон для всіх. 9.00 — До дня шахтаря. Док. телефільм «Гор Іванчик». 10.00 — Концерт старовинної музики. 10.15 — Док. екран. 11.25 — У світі творін. 12.25 — Чемпіонат Європи з водних видів спорту. 13.00 — Концерт «Вікторуєскі картинки». 13.30 — 9-а студія відповідей телеглядачам. 14.30 — Пісня далека й близька. 15.20 — Розповідають наші кореспонденти. 15.50 — Телефільм «Синдикат-2». 2 серія. 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Шахтар». 18.45 — По музеях і виставочних залах. Ермітаж. Фільм 12. «Живописе малых голландцев». 19.15 — Чемпіонат світу з велоспорту. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародні змагання з художньої гімнастики на приз газети «Советская культура». 21.00 — Час. 21.35 — Док. телефільм «Рерих».

ВІТАЛА ЗАВАДІВКА

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

інших відомих мотогонщиків.

А нині на Завадівці проходив чемпіонат Збройних Сил Радянського Союзу. Звання чемпіонів виборувало 15 команд військових округів і груп військ.

24 рази стартували і фінішували спортсмени. А вже для кожного класу машини давалося три заїзди, за результатами яких визначалися чемпіони в особистому заліку і нараховувалися залікові очки командам.

Як правило, переможець виявлявся лише в останньому, третьому заїзді. У гонках машини класу 250 кубічних сантиметрів перший заїзд виграв майстер спорту міжнародного класу москвич Анатолій Овчинников. Заслужений майстер спорту, триразовий чемпіон світу Геннадій Мойсєєв (із Ленінградського військового округу) затримався на старті і фінішував другим. У наступному заїзді суперники помінялися місцями, а вирішальний, третій, залишився за Мойсєєвим. Отже, 14-разовий чемпіон країни став на цей раз і чемпіоном Збройних Сил СРСР. А

Овчинников, якому дісталася срібна медаль, стартував ще у класі мотоциклів у 500 кубічних сантиметрів і переміг.

Чемпіонами Збройних Сил серед юнаків стали військовослужбовці з Прибалтійського округу Гірта Мурінен, а серед дорослих молодший сержант з Уральського округу Юрій Іванов (клас 125 кубічних сантиметрів), прапорщик Київського округу Вячеслав Руденко (175 кубічних сантиметрів). У класі 250 кубічних сантиметрів серед юніорів — військовослужбовець Ленінградського військового округу Вайдур Кахро. На машинах класу 350 кубічних сантиметрів переміг прапорщик Московського округу Михайло Серафимович, а у класі машини 650 кубічних сантиметрів з колісками чемпіонами стали молодші сержанти Центральної групи військ Сергій Шершнін і Євген Титон.

У командному заліку перемогли мотогонщики Київського військового округу. Друге і третє місця виборили спортсмени Ленінградського Прибалтійського військових округів.

М. ВІВНІЧ.
Фото М. Савенка.

«ЗІРКА»—

«ТОРПЕДО»—

2:1

У черговому матчі першості країни з футболу «Зірка» приймала луцьку команду «Торпедо». Перед цим торпедівці програли київським арміяцям з рахунком 2:4. Отож очікувалося, що гості доклали всіх зусиль до того, щоб не допустити другої поразки під перекладину подвійного рахунку.

Після цього гості опанували, а кіровоградці, навпаки, заспокоїлися, вважаючи, що перемога в них у кишені. І відразу ж змінився характер зустрічі. Тепер деякий час

все частіше вступати у гру. Але на 35-й хвилині він виявився безсилем. Ігор Черненко знайшов щільну в обороні волюнтарію і пробив м'яч у створу повз воротаря. А трохи пізніше Володимир Димов сильним ударом під перекладину подвійного рахунку.

Після цього гості опанували, а кіровоградці, навпаки, заспокоїлися, вважаючи, що перемога в них у кишені. І відразу ж змінився характер зустрічі. Тепер деякий час

неплатачу
своєї газети
«Молодий комунар»

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

316030, МСП,
вул. Луначарського, 36
НАША АДРЕСА:
м. Кировоград.

ВК 05425.

Индекс 61103.

Обсяг 0,5 друку арк.

Зам. 412.

Тираж 51 500.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.